

Svenskeren (ca. 1980)

En dag på holdepladsen Kastrup Lufthavn, kom en ca. 30 årig mand væltende ud fra ankomsthallen, synligt beruset. Det blev mig der trak hans ”nummer”, og måtte køre med ham.

Overraskelsen var stor. Ingen bagage, godt oppe i promillerne, og ønsket destination, Helsingborg.

Det var jo på en sommerdag så god en tur, så uforsigtigheden med hensyn til betalingen blev ”glemt”, og vi startede derud af.

Efter de første par minutters kørslen, blev der spurgt til mere øl. Vi standsede på den første tank ved vandtårnet på Englandsvej. Her vaklede han ind, og kom ud med et mindre lager. Det skulle senere vise sig at være 10 elefantøl.

Vi fortsatte mod Helsingør, og flere gange prøvede jeg at foreslå, at vores tur sluttede her. Det kom ikke på tale, jeg skulle absolut med over til Helsingborg.

Det var så ikke noget jeg gjorde mere ud af, pengene ville jo formentlig være gode.

Under hele turen, tror jeg ikke han var tavs i mere end 2 minutter. Det var under denne, skal vi kalde det, enetale, at jeg fik det års mest forunderlige historie, som jeg efter bedste evne vil fortælle her.:

Om morgenen var han i Sverige steget på en bus, der skulle bringe de svenske charterturister til Kastrup. Turen havde vel taget tre til fire timer, og her var der selvfølgelig blevet indtaget diverse ferie-genstande. Det havde ikke været noget problem for ham at komme gennem check ind og boardingkontrol. Først da han sad i flyet til Mallorca, kom problemerne.

Som tidligere nævnt, havde han svært ved at lade munden stå stille. Sammen med lidt spiritus, så var stemmelejet vel steget lidt. Da det blev for meget for besætningen, havde man tilkaldt flyets kaptajn, der øjeblikkeligt havde henvist til flysikkerheden, og derfor havde fået ham sat af maskinen.

Det skulle nu ikke tage humøret og ferielysten fra denne svensker. Næh nej. Man havde ringet til værten på hotellet på Mallorca og fået ordnet det sådan, at værelset der fulgte med charterrejsen, ikke blev lejet ud. Derefter havde man købt sig en billet med det spanske flyselskab, for at komme af sted.

Glad og fuld af feriehumør, var man et par timere senere steget på det spanske fly, og forventede så at komme til Mallorca. Billetpris 6.000.- kr, oveni den tabte charterrejse, havde nu gjort ferien til en dyr fornøjelse. Lykken stod ikke lige på hans side, for her blev han igen sat i land, inden flyet lettede.

Her var det så han kom ud til mig.

Da vi nærmede os Helsingør, var der gledet et par elefanter indenbords. Jeg husker, at jeg egentlig havde lidt svært ved at forstå, han var blevet sat af flyene. Godt nok stod munden ikke stille, men opførslen var rimelig god.

Vi kørte ombord på færgen, og 20 minutter efter var vi så i Helsingborg.

Det viste sig, at det var ikke her han boede, så vi måtte cirkle lidt rundt, indtil vi fandt huset hvor en af hans kammerater boede.

Jeg parkerede, og forventede nu blot at skulle vente ude i bilen, men nej, jeg skulle absolut med ind. Her var humøret højt, og ved synet af danske ”elefanter” steg det et par grader. Jeg blev tilbudt at deltage. Dansk taxa i Sverige, og beruset chauffør. Nej tak.

Nu har sådan et par øl det jo med at løbe tør. Da det skete blev den sjove tobak (læs hash), fundet frem. Nu steg min bekymring. Her sad jeg i en fremmed lejlighed i Sverige, med to støjende og hashrygende svenskere. Jeg var oprigtigt bekymret, for hvornår mon politiet ville ringe på døren ?

Efter, vel omkring 1½ time, så var alle lagre tilsyneladende tomme, så man forberedte sig på afsked med kammeraten. Lettet kunne man sige, for nu kunne turen gå tilbage til Kastrup. Ja ja, det skulle blive den uges bedste tur.

Da vi landede i Helsingør, blev der omgående indkøbt nye forsyninger af ”elefanter”. Denne gang dog kun 3-4 stykker.

Vi kørte så direkte til lufthavnen, hvor jeg fik min afregning. Det var måske ikke lige hele prisen for turen, men oplevelsen havde været speciel, så jeg accepterede at han tømte lommerne for al valuta.

Jeg ved ikke om han nogensinde kom til Mallorca. Jeg havde jo fået alt hvad han havde af penge, og posen indeholdt nu kun et par øl, og næste fly var først om 6 timer. Jeg tror faktisk, at selv hvis man mødte ham i ædru tilstand kunne han være svær at vurdere, og måske havde han en indbygget risiko, for altid at blive betragtet som beruset. ”Kæften” stod som sagt ikke stille, så jeg glædede mig til en rolig støjfri aften.